

Eis Xριστιανικάς καὶ Βυζαντιανάς ἐπιγραφάς ὑπὸ N. Βέη.

103

"Ἐγων ὅπ' ὅψει τὸ πανομοιότυπον ἀναγινώσκω
ἐν στίχ. 2-3 ὡς ἔξῆς . . . οἰκ(οδομήσαντος) κ(αὶ)
ἀνε[κανίσαν]τος καὶ τὸ μητητον . . .

Ἄριθ. 30. Ἐπιγραφὴ Συρίας ἐν Diarbekr.
Ἐξεδόθη ἐν Byz. Zeitschr. 1905, 63, ἀριθ. 103,
ὡς ἔξῆς μεταγεγραμμένη.

[; Κύριε, βοήθησο[ν];] το[ῦ] δούλοι[υ] σου]
Ἀκάμου κόμ(ητος) Καισαρρόεο[ν καὶ]
τοῦ τέκνου αὐτοῦ. Ἐξ ἰδ(ίων) ἔ[κτισεν;]
ἐπ[ι] Χρ[υ]σοῦ εὐλ(αβεστάτου) . . . ἀρχιμ(ανδρίτου).

Κατὰ τὸ πανομοιότυπον δ' ὅμως, διπερ συνοδεύει
τῇ ἐκδόσει, τοὺς στίχ. 2-4 ἀναγινώσκω.

Ἀκάμου κόμ(ητος) Καισαρρόεο[ν καὶ]
τοῦ τέκνου αὐτοῦ. Ἐξ ἰδ(ίων) ἔπ(οίησεν)
ἐπὶ Χρ[υ]σοῦ Εὐλο(γίου) Γουρία ἀρχιμ(ανδρίτῳ)

Ἄριθ. 31. Ἐπιγραφὴ Συρίας ἐξεδόθη ἐν
Jahresheft. 1900 Beibl. 21-22, μετὰ πανομοιό-
τυπου, καθ' ὁ ἐγὼ ἐν στίχ. 1^ο ἀντὶ *Aπ* ὁ ἀναγινώ-
σκω δ' ἐπίσης ἐν στίχ. 1^ο ἀντὶ *τ[ὸν]* ἀναγινώσκω
Σ' [=καὶ] *τ[ὸν]* ἐν στ. 2^ο ἀντὶ τόνδε τὸν ἀνάγν.
Σ' [=καὶ] τόνδε τὸν ἐν στ. 3^ο ἀντὶ ἔ[πιτρόπου?]
β' Λεοντίου ἀναγν. ἔ[πιτροπέ]βο[ντος] Λεοντίου
καὶ ἀντὶ ἱερέως ἀνάγν. ἱερέως Σ' [=καὶ] ἐν στ. 4^ο
ἀντὶ Θεοδοσίου ἀνάγν. Σ' [=καὶ] Θεοδοσίου ἐν
στίχ. 5^ο ἐν τοῖς βοήθει, δημ[ε] νομάντοιστε (;), | τῶ
ὑπολαχθάνει κατ' ἐμὲ βοήθεια γνομ[ένων] . . .

Ἄριθ. 32. Ἐπιγραφὴ Ἀκάριδος Αἰγύπτου.
Ἐξεδόθη ἐν BCH 1903, 375, ἀρ. 117 ὡς ἔξῆς.

ΕΙϹΩΕΟϹ	Εἰς θεός
ΟΒΟΥΘΩΝ	δι βουθῶν (sic).
ΕΥΤΕΜΙΝ	Εὐτέμιν.
Α ΘΩΗ	θώθ η'
ΘΩΘΗ	

Οι στίχ. 2^{ος}-3^{ος} κατ' ἐμὲ ἀναγνωστέοις δ' βοϊ-
θῶν [=βοηθῶν] εὐτελ(λ)ῶν. Ἡ μετὰ γενικῆς
σύνταξις τοῦ βοηθεῖν εἶναι, ὡς γνωστόν, συγήθης
ἐν χριστιανικαῖς καὶ βυζαντιαναῖς ἐπιγραφαῖς.

Ἄριθ. 33. Ἐπιγραφὴ ἐν Baouit τῆς Αἰγύ-
πτου. ἐξεδόθη ἐν BCH 1902, 460, ἀρ. 22. Ἔν-
ταῦθα ἀναγινώσκει δ' ἐκδότης:

- - - - - φύλαξ(ον)
τὸν δοῦλό(ν) σου
Ἄρων- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -

Προτιμῶ τὸν τονισμὸν Ἄρων = Ἄρων. Καίτοι
ἔχομεν ὄνομα κύριον Ἄρ(ο)ων -οντος ἥ -ωντος (ἰδε
Pape-Benseler).

Ἄριθ. 34. Βυζαντιανὴ ἐπιγραφὴ ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ τῆς Ἅγ. Σοφίας ἐν Decimoputzu τῆς Σαρ-
δινίας. Ἐξεδόθη ἐν Atti della R. Accademia dei
Lincei . . . Serie quinta. Notizie degli scavi di
Antichità vol. III 1906, 135 ὡς ἔξῆς μεταγε-
γραμμένη.

+ Κύριε βοήθη τοῦ δούλου σοῦ Οὐνουσπήτη
+ κε τῆς συν(;)ου αὐτοῦ Σωρήκα(ς)
αμὴν [π]ενήτω(ν).

'Ο ἐκδότης ἐπάγεται: «La formola ἀμὴν [π]ενή-
τω(ν) = davvero poveri, per denotare coloro
che fanno ossequio alla divina onnipotenza è
frequente nelle invocazioni e consacrazioni
sacre, documentali ed epigraphiche». Πλὴν τὸ
τέλιος τῆς ἐπιγραφῆς ἀναγνωστέον ἀμὴν γένητω
= γένοιτο, διπερ ἀπλῶς τιθεται κατὰ τρόπον τινὰ
ἔριγνεια τοῦ ἀμὴν.

Ἄριθ. 35. Ἐπιγραφὴ τοῦ μουσείου Σπάρτης
ἐγκεκολαμμένη σκαιῶς ἐπὶ κιονίσκου ἀκέραλος
καὶ κολοσή. Ἐξέδωκε ταύτην πανομοιοτύπως ὁ κ.
Κ. Γ. Ζησίου ἐν «Ἀθηνᾶς» Γ' (1891) 430, ἀρ. 11
καὶ εἶτα ἐν τοῖς «Συμμικτοῖς»¹ αὐτοῦ καὶ τρίτον
ἐν τῇ «Βυζαντίδι» τόμ. Α' (1909) 422, ἀνευ πα-
νομοιοτύπου. Ο κ. Κ. Γ. Ζησίου κατὰ τὴν τελευ-
ταῖαν αὐτοῦ ἐν τῇ «Βυζαντίδι» ἔκδοσιν ἀγέγνω.

. απο μεν
της επισκοπης Αμηκλιου
το αμπελιων του Γεραν
ου απο δε του Κρανουπολεος
τω αγριαμπελον της Δαψ-
νου

¹ σ. 14, ἀρ. 11.—Εἶναι δὲ τὰ «Συμμικτα» τοῦ κ. Ζησίου ἀνα-
τύπωσις ἐκ τῆς «Ἀθηνᾶς» τόμ. Γ', ἔχουσα ἐπὶ τῆς προμετωπίδος
ἔτος ἐκδόσεως 1892.